

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205010
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514205010.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. C. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/X, E. F., 2. Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, E. F., obaja pr. zast. JUDr. Martou Konkolovou, advokátkou, Jarmočná 79, Stará Ľubovňa a 3. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX v konaní o zaplatenie 6 239,36 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** uhradiť žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1 534,59 eur na účet právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej v 3. rade súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.9.2014 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 6 239,36 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 21.10.2010 do 3.11.2012 vo výške 221,26 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6 239,36 eur od 4.11.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 17.2.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Po právnom rozbere týkajúcom sa posúdenia zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 ako absolútneho obchodu a nemožnosti aplikovať na takýto právny vzťah § 52 až 54 Občianskeho zákonníka ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8 722,91 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7 542,85 eur, riadneho úroku vo výške 766,27 eur, úroku z omeškania vo výške 413,79 eur a ostatného príslušenstva vo výške 0 eur. Sumu 413,79 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 7 136,69 eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach po 97,49 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.1.2016 v počte 64 v celkovej výške 6 239,36 eur.

Žalobca na výzvu súdu predložil presnú špecifikáciu jednotlivých splátok úveru rozčlenenú na istinu a úrok a výpočet jednotlivých položiek dlžnej sumy spolu s prehľadom pohybov na úverovom účte odporcov. Zároveň uviedol, že pôvodný veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru nevyhlásil, vyhlásil ju až postupník, čiže žalobca. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému zasielané dňa 15.10.2012, pohľadávku mal uhradiť do 30.10.2012, mimoriadna splatnosť nastala dňa 3.11.2012 z dôvodu nedodržania lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dokladom o doručení nedisponuje, pretože zásielka nebola doručovaná s doručenkou.

Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k návrhu poukázali na skutočnosť, že zmluva o úvere má vzhľadom na povahu účastníkov spotrebiteľský charakter, preto je na ňu potrebné aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zároveň aj zákon o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis. Namietli, že zmluva nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, konkrétne nie sú v nej uvedené výška, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Zároveň namietali poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4 300,-Sk zrazený z poskytnutej sumy úveru z dôvodu, že tomuto poplatku nezodpovedalo žiadne skutočné protiplnenie zo strany banky (s poukazom na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011 zo dňa 21.11.2012), ako aj poplatky za vedenie účtu, a to z dôvodu, že nie je jasné, za čo majú byť tieto platené.

Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaných v 1. a 2. rade poukázal na skutočnosť, že žalovaní s podmienkami poskytnutia úveru súhlasili, čo potvrdili vlastnoručným podpisom. Tieto sú podľa jeho názoru individuálne dojednané. Ďalej znova vyjadril svoj právny názor na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, teda tento právny vzťah sa bude vždy spravovať Obchodným zákonníkom (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6M Cdo/4/2012 zo dňa 27.3.2013). Vzhľadom na túto skutočnosť sa aj na premlčanie majú vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Takisto poukázal na skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy o úvere (t.j. dňa 17.2.2006) sa § 52 až 54 OZ vzťahovali iba na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť upravená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ.

Právni zástupcovia účastníkov konania na pojednávaní dňa 9.6.2015 trvali na svojich stanoviskách. Právny zástupca žalobcu nepovažoval poplatok za poskytnutie úveru, ani poplatok za vedenie účtu za neprijateľné, tieto považoval za individuálne dojednané. K namietanej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) uviedol, že právny predchodca žalobcu vychádzal zo vzorca v tom čase uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol zhodou okolností nesprávny, ale uvedená skutočnosť nemôže ísť na ťarchu veriteľa. Po uvedenom pojednávaní predložil súdu aj spôsob výpočtu RPMN podľa vzorca účinného do 30.6.2006.

Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade na uvedenom pojednávaní namietol výšku uvádzanej RPMN a mal výhrady aj ku typu a výške úrokovej sadzby, ktorá podľa neho mala byť fixná na určitý čas. V písomnom vyjadrení doručenom súdu po pojednávaní okrem vyššie uvedených skutočností namietal aj skutočnosť, že žalobca nebol oprávnený zosplatiť celý dlh, keďže nie je oprávnený poskytovať a spravovať úvery. Poukázal pritom na uznesenie KS v Bratislave sp.zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.10.2015. Takisto namietal, že zo strany pôvodného veriteľa nedošlo k písomnej výzve na uhradenie dlhu. Vzhľadom na tieto skutočnosti a na znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách považoval zmluvu o postúpení pohľadávok pôvodného veriteľa s navrhovateľom za absolútne neplatnú v zmysle § 39 OZ, a teda navrhovateľ nie je aktívne legitimovanou osobou. Opakovane, s poukazom na rozhodnutia slovenských súdov, poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere a na to, že nesprávnosť vzorca na výpočet RPMN nemôže ísť na ťarchu spotrebiteľa.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 13.1.2016 k nedostatku aktívnej legitimácie poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávok spolu s podaciami hárkami preukazujúcimi odoslanie toho oznámenia žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitimáciu a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Považoval by preto za neprávne právne posúdenie, ak by sa napriek predloženému oznámeniu o postúpení pohľadávok skúmala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. K aktívnej legitimácii v súvislosti § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že uvedené ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitimáciou, pretože účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach postúpenia pohľadávok. Doručenie

písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávok. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie podľa zákona o bankách. Poukázal pritom na výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.3.2009, ktorou preukázal splnenie písomnej výzvy pre dlžníka pred postúpením pohľadávky a ktorá bola doručená obyčajnou zásilkou a považuje sa doručenú podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok tretej deň po jej odoslaní.

Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade v konaní pred súdom žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť s poukazom na doterajšie ich vyjadrenia. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal skutočné doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovaným, podobne ako nepreukázal skutočné doručenie výzvy jeho právneho predchodcu žalovaným pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyiac banka môže postúpiť iba časť pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu. Ak banka postúpila celý zostatok úveru, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo v zmysle § 39 OZ spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Zopakoval, že žalobca nemal oprávnenie na zosplatnenie celého dlhu. Na tomto nič nemení ani ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), ktoré považoval za absolútne neplatné pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Takisto namietal možnosť doručenia zásielok dlžníkovi fikciou, ako je to upravené vo VOP v bode 10.3., pretože nie je možné zistiť, či sa zásielka dostala skutočne do dispozičnej sféry dlžníka a dôkazné bremeno o jej doručení by sa prenášalo na dlžníka. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa zásielka banky považovala za doručenú dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, aj keď sa o nej nedozvedel, sa odchyľuje v neprospech spotrebiteľa od § 45 ods. 1 OZ a je v zmysle § 54 ods. 1 OZ neprijateľná.

Na nariadené pojednávania sa neodstavili účastníci konania, svoju neúčast' neospravedlnili, ani nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, pričom za žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade sa pojednávania zúčastnili ich právni zástupcovia, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, prednesmi a písomnými vyjadreniami právnych zástupcov žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade a na základe vykonaného dokazovania, najmä zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.2.2006, Dohodou o ručení zo dňa 17.2.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2012 a prílohami k nej, výzvou žalobcu k úhrade zo dňa 15.10.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012, výzvami žalobcu k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.10.2012, výzvou spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 18.3.2009, zistil tento skutkový stav:

Dňa 17.2.2006 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným v 1. a 2. rade poskytnutý úver vo výške 215 000,-Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať splátkami vo výške 2 937,-Sk mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,10 % ročne ako premenlivá sadzba, poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne, splatnosť prvej splátky dňa 20.3.2006 a poslednej splátky dňa 20.1.2016, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 5,10 %. Dňa 17.2.2006 uzavrela spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovanou v 3. rade dohodu o ručení, ktorou sa zaviazala uhradiť špecifikované pohľadávky veriteľa v prípade, že ich neuhradia dlžníci, teda žalovaní v 1. a 2. rade. Žalovaní v 1. a 2. rade nesplácali úver riadne a včas, podľa údajov žalobcu uhradili celkovo sumu 4 162,99 eur, z ktorých na istinu bola započítaná suma 3 980,25 eur, na poplatky suma 142,73 eur a na úrok z omeškania suma 40,01 eur. Dňa 27.9.2012 bola uzavretá Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, v prílohe ktorej je uvedená aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní.

Súd po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k názoru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Žalobca tvrdiac, že pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 od jeho právneho predchodcu, ktorý je bankou, mal riadne preukázať splnenie podmienok vyplývajúcich pre kvalifikované postúpenie pohľadávky, ktoré vyplývajú z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, čo v konečnom dôsledku bolo predpokladom aj na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. Žalobca síce predložil súdu výzvu zo dňa 18.3.2009 adresovanú žalovanému v 1. rade, v ktorej mu právny predchodca žalobcu oznamuje, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky z úverovej zmluvy, a to vo výške 389,57 eur. Z toho dôvodu vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného v 1. rade na jej úhradu do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Žalobca však nepreukázal, že žalovanému táto výzva bola aj skutočne odoslaná, a to poštovým podacím lístkom, doručenkou alebo podobne. Táto podľa žalobcu mala byť doručená v zmysle bodu 10.3 VOP, teda tretí deň po jej odoslaní. Skutočné doručenie uvedenej výzvy však žalobca nepreukázal, podobne ako nepreukázal, že sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaných. V tomto smere sa súd stotožňuje s názorom právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade, že fikciu doručenia spôsobom, ako je upravená v cit. bode 10.3 VOP, v právnych vzťahoch so spotrebiteľom možno považovať za podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov vzťahu v neprospech spotrebiteľa, pričom je aj v rozpore s § 45 ods. 1 OZ, preto doručenie takouto fikciou nie je akceptovateľné. Za uvedeného stavu súd nemal preukázanú jednu z podmienok pre postúpenie pohľadávok zo strany banky na žalobcu, a to doručenie písomnej výzvy dlžníkovi na zaplatenie dlhu, preto Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 považoval s poukazom na § 39 OZ za neplatnú, nakoľko je v rozpore so zákonom.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu.

K argumentom žalobcu je potrebné uviesť, že súd musí skúmať aktívnu legitímáciu. V prípade postúpenia pohľadávok skúma, či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Judikát, na ktorý poukazoval žalobca týkajúci sa platnosti postúpenia pohľadávok, je podľa názoru súdu nepoužiteľný na daný prípad, pretože súd neskúmal platnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu nepreukázania relevantného oznámenia o postúpení pohľadávky (aj keď ani doručenie tohto oznámenia súd nemal preukázané), ale z dôvodu, či boli splnené podmienky vyžadované osobitným zákonom k tomu, aby mohlo k postúpeniu dôjsť. Podmienka písomnej výzvy doručená dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona

o bankách je podľa názoru súdu podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postúpniča.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a nedostatok aktívnej legitímácie sa súd už nezaoberal ďalšími námietkami účastníkov konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalovaní mali vo veci plný úspech, preto majú právo na náhradu účelne vynaložených trov na bránenie svojho práva. Žalovaná v 3. rade si v priebehu konania trovy konania neuplatnila ani nevyčísliła, súd jej preto náhradu trov konania nepriznal.

Žalovaní v 1. a 2. rade si uplatnili trovy konania vo výške 1 534,59 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade vychádzal z hodnoty za 1 úkon právnej pomoci vo výške 210,81 eur, ktorý skutočne predstavuje hodnotu odmeny za 1 úkon právnej pomoci vypočítanej zo žalovanej sumy, t.j. zo sumy 6 239,36 eur. Odmenu si uplatnil za úkony: 1. príprava a prevzatie zastúpenia žalovaného v 1. rade, 2. príprava a prevzatie zastúpenia žalovaného v 2. rade, 3. vyjadrenie k návrhu dňa 4.5.2015, 4. vyjadrenie dňa 17.8.2015, 5.-7. účasť na pojednávaniach dňa 9.6.2015, dňa 23.9.2015

(správne 29.9.2015 - pojednávanie nariadené na 23.9.2015 bolo odročené na 29.9.2015) a dňa 20.1.2016. Okrem odmeny si právny zástupca uplatnil aj náhradu režijných paušálov vo výške 6 x 8,39 eur za úkony vykonané v roku 2015 a 1 x 8,58 eur za úkon vykonaný v roku 2016.

Súd po preskúmaní vyúčtovania zistil, že odmena za 1 úkon právnej pomoci bola vypočítaná správne v súlade s § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., podobne zistil, že všetky uplatnené úkony boli vykonané. Celkové trovy právneho zastúpenia, ktoré prislúchajú právnomu zástupcovi žalovaných v 1. a 2. rade predstavujú vyúčtovanú sumu vo výške 1 534,59 eur. Súd preto zaviazal žalobcu na náhradu týchto trov, pričom keďže ide o manželov, zaviazal žalobcu na ich úhradu žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia